

RYÖTTÄ-ÄIJÄ

"Møkkamann" av Plumbo. Oversatt til kvensk: Kainun institutti – Kvensk institutt / Pirjo Paavalniemi 2012

Mettässä aivan yksin assuu,
äijä kummallinen, kuka lie.
Kylän väki pölkkaa ja vapisee,
ko mettän pimmedessä kulkkee kumma mies.

Hän ei halluu olla joukossa toisten,
vaan aivan yksin mettässä hän asustaa.
Sen tietää koska ulkona hän kulkkee,
ko pohjaistuuli ryötän haijjuu kuljettaa.

No se oon ryöttä-äijä ko kulkkee,
hän yhä ämmäänsä kaippailee.
Hän pillii fiinisti pellaa,
mut' daami oon fantasiaa.

----- pillinpellausta / fløyteparti -----

Ennen asui ryöttä-äijä
ämmän kansa pikku hytässä.
Mut' sitte ämmä löysi toisen,
eikä perusta hän enhään äijästä.

No se oon ryöttä-äijä ko kulkkee,
hän yhä ämmäänsä kaippailee.
Hän pillii fiinisti pellaa,
mut' daami oon fantasiaa.

----- pillinpellausta / fløyteparti -----

Ko aurinko oon korkkeela
ja kaikki valvothaan.
Niin silloin äijästä
ei ole tiettookhaan.

Mut' sitte pimenee ja pohjaistuuli puhalttaa,
(niin) ko vasaralla Tor se paukuttaa.

Met illala naakima kothiin,
oon taivas pimnee ja loistaa täysikuu.
Ei ulkona tohdi olla kukhaan,
ko kaikki tiedethään sen mitä tapattuu.

(2x) No se oon ryöttä-äijä ko kulkkee,
hän yhä ämmäänsä kaippailee.
Hän pillii fiinisti pellaa,
mut' daami oon fantasiaa. (x2)